

globale økonomi, og det gør der naturligvis også i den del af verden, der hedder Europa, og derfor har vi altså brug for at beskytte os endnu mere, end vi gør i dag.

For mig at se er der ikke tvivl om, at med hensyn til beskæftigelsespolitikken i Danmark kan vi gøre hovedparten selv for at fortsætte en god fremgang. Men vi har en fordel ekstra af at være indenfor, både på kort sigt og på lidt længere sigt.

Frank Dahlgaard (UP):

Statsministerens oplysning om, at halvdelen af vores eksport går til de 11 eurolande, er jo rigtig nok, og derfor bør vi også være med, siger statsministeren.

Jamen her halter det jo. Jeg ved ikke, hvordan tallene er, men vi kan jo forestille os USA og Canada. Hvor stor er Canadas eksport, og hvor stor en andel går til USA? Det er jo langt mere end halvdelen, men har Canada samme valuta som USA? Nej, Canada har sin canadiske dollar, som er noget andet end US-dollar, og det har man det godt med. Så det er jo ikke en begrundelse for noget som helst.

Så vil jeg spørge statsministeren, om han ikke føler, han er kommet lidt langt ud på den tynde is, når han i sit tidligere svar fremhævede Italien og Spanien som lande, det er gået godt for, og hvor der er drøn på. Er det ikke rigtigt, at arbejdsløsheden i Italien er på 11 pct., og at arbejdsløsheden i Spanien er på 15 pct.? Den er på 4½ pct. i Danmark, og vi står udenfor.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren, hvorfor det kan være, statsministeren ikke synes, det kunne være interessant at få belyst, hvordan Sverige og England ville have været stillet, hvis de skulle have overholdt euroreglerne, dengang de kom i krise.

Jeg vil egentlig godt bede statsministeren lave den redegørelse, for det må da være meget væsentligt at få belyst: Hvad ville der ske for Danmark i en sådan situation, hvis vi kom i en lignende krise? Det håber jeg da ikke vi gør, men det kunne vi jo risikere at komme, netop fordi konjunkturerne svinger, som statsministeren var inde på. Så ville det da være overordentlig klogt, at vi fik lavet en sådan analyse, så man kunne se: Hvad ville det betyde for os, hvis vi i den situation var forpligtet af euroreglerne? Hvordan ville vore handlemuligheder

være, hvis vi stod i samme situation, som svenskerne stod i?

Jeg kan ikke forstå, at statsministeren ikke synes, det er spændende, men jeg får en mistanke om, at statsministeren måske har en fornemmelse af, at en sådan analyse ville vise noget andet end det, statsministeren har forsøgt at overbevise Folketinget om, så derfor er statsministeren måske ikke så interesseret i at få en sådan redegørelse. Men lad os nu få den, så kan vi jo se, om den er spændende.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Kan statsministeren ikke bekræfte, at Danmark er et af verdens rigeste lande, og at Danmark i de år, vi kan huske tilbage, har været et af verdens mindste valutaområder? Bare for en ordens skyld, når nu statsministeren har så travlt med at male det sorte billede foran os, at vi slet ikke kan klare os næste år eller næste år igen, hvis ikke vi kommer med i et stort valutaområde.

Derudover vil jeg gerne spørge statsministeren, hvori den afgørende forskel består mellem EMS-systemet, som Danmark var en del af, og ERM II-systemet, når det gælder om at sikre Danmark mod valutaspekulation. Jeg forstod, at statsministeren her i sit seneste svar fremhævede EMS-systemet som noget, der var godt for Danmark at være med i, fordi vi var med i et fælles valutasystem. Men vi er jo også med i ERM II-aftalen nu, og når det drejer sig om at sikre sig mod valutaspekulation, ligner den aftale altså EMS'en til forveksling, skulle jeg hilse og sige.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Thulesen Dahl skal huske, at EMS-systemet brød jo sammen. Jeg husker det i hvert fald meget, meget tydeligt. Det var de døgn, hvor valutabeholdningen i den danske valutakasse faldt minut for minut, time for time. Det var meget, meget dramatisk, det var en meget vanskelig situation for Danmark, og det var fantastisk afgørende, at vi fik den håndteret på en nogenlunde fornuftig måde. Men det er jo ikke sikkert, at man kan det hver gang, og EMS-systemet viste sig jo heller ikke at være holdbart, da først valutakrisen begyndte at rase og storme.

Hr. Thulesen Dahl ved måske, at en enkelt international spekulant har sagt – og det skal såmænd nok passe – at han på en eftermiddag kan samle lige så megen spekulationskapital,